

Ελλήνες βαπτίσαντες ωνόμεσαν, οικέτων Ρωμαίοι Καρναβαλία, οι δὲ "Ελλήνες Απόχρημα, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ οὐδὲν τῷ μέρει ὅργιάζουμεν, βανχεούμεθα, μεινόμεθα, βαττολογεῦμεν, χεραύεμεν καὶ ἔδομεν ἀσέμνως καὶ φωνήμεν τὰ ἐξ ἀμάζης" (α) ἵν καὶ ἡ μάντηρ ἄμμων Εκκλησίας φωνῇ εἰδὲ δεῖ τοῖς θίνεσι συνεστάζειν καὶ κοινωνεῖν τῇ ἀμεσότητι εὐτῶν· (κανὼν 33 τῆς λαοδικείας). Διατί πράττομεν οὕτω; διότι μετά ταῦτα οἱ ἀλλαζοφεγγήσωμεν, καὶ ἀντὶ κρεπτῶν οὐα τρώγωμεν ἵν 48 ἡμέρας ταραμᾶν, καὶ ταύτην τὴν ἀλλαζοφαγίαν διομάζομεν. Νησίσιαν, ἐν ἀπατήσωμεν τὸν Χριστὸν· διατί τρώγομεν ταραμᾶν; Ἱνα πιώμεν τρισσότερον οἶνον, διότι κατὰ τὸ λέγεν τῶν βεβαχχεομένων δι ταραμᾶς καὶ τὰ θαλάσσια διτρακόδερμα τραβοῦσι περισσότερον οἶνον ἢ τὸ χρίας καὶ τὰ ὥξι οὐα τρώγωμεν τὰ εἰρημένα ἔως οὖ ἔλθῃ ἡ Μ. Ημέπιτη καὶ ἀπατήσωμεν τὸν ἱερέα καὶ κοινωνίσωμεν τῶν ἔργράντων μυστηρίων, εἰδὲ ἔλθῃ τὸ Πάτχα, τότε γράφει κατάλυσιν εἰς πάντα, τότε βάλτε να πιώμεν νὰ τρελλαθώμεν, χαίρομεν γιατὶ ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἡμεῖς καὶ καὶ χριστιανοὶ πρέπει νὰ πιώμεν Οὐαὶ ἡμῖν τοῖς καλουμένοις Χριστιανοῖς.

(α) "Ἡ παρομία αὗτη ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ τῶν Ἐλευσίνων μυστηρίων. Ὅτι νὶ Ἀθηναῖς μετέθειν εἰς τὴν Ἐλευσίνα καὶ θείεσιν τὴν γέρμων τοῦ Κηφισοῦ ποτηροῦ εἶχεν ἕκαστος τὴν ἀδειαν ἵνα μήγ κατὰ τῶν ἔλλων δι τοῦ διδελυτήν καὶ εἰτέρων κατήρχετο εἰς τὴν κεραλήν του ἔθνου χάριν ἀστεῖσμοῦ. Τοῦτο παιδιστὶ πολλαὶ ἔξι ἡμένι κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀπορρήψων μετὰ τῶν Πρωτωπίδων.

ΙΩΑΝΝΙΣΤΡΟΝΟΓΙΩΝ

ΙΩ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια προηγουμένου φύλλου)

15 Μαΐου 1837 Στρατός τουρκεῖός ἐκ τῆς Ἀσίας διερχόμενος διέκαστεν μαγαζίσιον, ἐκάστης οἰκίας λαφυραγγαρύντες πάν δι της τελευταῖς ταξίδιες, παιγναλέοι καὶ πρόστυχοι καὶ . . .

Σήμερον δι την Μουδέρη ἐφέντη Σαντζέβην ἐφόρτωσε 5 φορτίκα κανάλια λαθραία. Ως ἐμαθον κατεσχέθησαν εἰς τὴν γραμμήν Βώλου· ως πρός τὰ ἀλλα εἴπον.

"Ἐμαθον διτὶ πλοῖα ξένων δυνάμεων καθὼς καὶ στρατηγοὶ εἰς Λαρίσαν καὶ Βελεστίνον, Φέρσαλα καὶ Τρίκκαλα, Γερμανοὶ Ρωσσοὶ (καὶ ἀλλοί), καθὼς καὶ ἀνταῦθι ἐμποδίζουσι τὰ λαθραία καὶ ἀφοπλίζουσι τοὺς ἀθελοντάς Τούρκους Μέχρι τῆς 16ης Μαΐου ἔκακολου θυσαν ἢ εἰς τὰς οἰκίας (καὶ) μαγαζέα λεηλασία, ἀφαιροῦν πάν δι της εὑρίσκουν. Πλήγη τοῦ στρατοῦ, οὐκ ὀλίγα ἐπράξαν καὶ οἱ τοῦ τόπου Τούρκοι. Ἐλλοθον Κετιχιώτες καὶ αὐτοὶ ἔκαμαν πλειζάτεικα, ως (καὶ) οἱ Ἀδελφοὶ Κελιπουραΐοι, δεὸν δὲν ἡμπόρησαν. Σταμουλομήτρος καὶ αὐτός.

16 Μαΐου. Ἄνεγχώρησα ἀπὸ τὸν Ἀλμυρόν μὲν συνδρομήν καὶ μὲν στρατιωτικὸν ἀλογον, ἐπῆγα εἰς τὸν Μπάς Μολον συγομιλῶν μετά την Μουλιαζίμη, Ἐτέρη-Ἐφέντη, Κωνσταντινοπολίτου καὶ διασκεδάσας ἀριστα τὸ ἐσπέρας, τὴν 17 διηλθον δῆλον τὸν αὐλακα μέχρι τῆς ἀναύρας ἐφουμάρισα τζυγάρα καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὸν μολον, διαταχθεὶς ὁ στρατός νὰ ἐπισκευάσῃ τὴν δεξαμενήν καὶ πάν δι ἀλλο, ἐπέστρεψα εἰς Ἀλμυρόν μόνος καὶ ὁδοιπόρος οὐδὲν εὐρών ἐν τῷ δρόμῳ.

17 Μαΐου 1897.— Σήμερον, ἀροῦ Σερατζίδης, ὃν οἶ: «αἱ παππᾶς (τις) πρώτων δὲν ἔμενεν ἀλλο διὰ πλαι ἀτζικο, δὲν ἔγενετο τόσον, ἐπειδὴ καὶ ὁ Μουδέρ Εφέντης Σανή Μπάνης ἦ. γραφεν εἰς τὰς ἀνιστέρας ἀρχας (καὶ) ἔδυνη διαταγή διὰ νὰ μὴ γεινῃ ζου λουμι πλέον, ἀροῦ δὲν ἔχουν τι νὰ πάρουν» ἀχρι τοῦτο θειψεν (ἡ) γε νική πυρκαϊά, καὶ τοῦτο πολὺ εἶναι δι' ἡμάς, έναν τὸ γνωρίσουν οἱ ίδιοι ξῆται.

Περιπτασμούς περισσοτέρους ἔχω ἀπό τον Γεώργιον Ἀθανασίου, Στρογγύλων, ἐκ Μακρύνου. Μὲν τὸν ἀρη σαν δῆλοι οἱ Μακρυνιῶται διὰ τιμωρίαν ἰδικήν μου. Στραβός εἶναι, χαλαρόνεος, ὄκνηρός καὶ περήρυνος. Θέλει νὰ τὸν κάμω χορεύει καὶ διὰ νὰ μὲ οὐρίζῃ. Λύτη εἶναι, ἀλλὰ δὲν υποφέρεται καὶ μᾶλλον κατὰ τὰ; αὐτὰς περιστάσεις. «Ο Θεῖ, πόσον δικαιος εἴται! Τοῦ ἀρήρεσες τὸ χρῆμα, τοὺς ὄρθιαλους; καὶ ἐτέραν ἀπένειναν καὶ ἀλλα, ἀλλα, ἀλλα σύτε καν ἐσκέφθη. Πρώτης τάξεως σπιούνος φαίνεται τὸ ἔχει τὸ χωριό του νὰ γιναι πάντες τοιούτοι.

18 Μαΐου (1897). Αροπλισθείστες Τούρκοι στρατιῶταις κατὰ 200 ἀνεχώρησαν διά Βελεστίνην. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἡλικεν ἑτερος στρατός τουρκικός καὶ τὸν ἔδεχθη διαμένειν μετά τῆς μουστικῆς. Τὸ αὐτὸν ἐπέρας ἀπειλήσειν ἡ μουστικὴ εἰς τὴν πλατείαν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑπῆγεν εἰς Βαλούν ὁ Μουδέρης Σανή βέγης. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν μὲν ἐκάλεσεν δι Μεγιμέτ Εφέντης καὶ μοι εἶπε νὰ γραφω εἰς τὸ Βιωτέρικὸν τῆς «Ελλάδος νὰ ἐπανέλθουν οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαργύριας εἰς τὰς ἔστιας των καὶ συναέουν τούς καρπούς των, ἥγουν τὰ σιτάρια καὶ κριθάρια των.

Τὴν αὐτὴν ς πρώην ερχόμενον οἱ Κετικιώται ἐγταῦθα, Αρντουανιῶται,

κέρμοντες πλειάζεικα καὶ τὴν δραζον «Ιδη ἐξίες 20 — 30 δρ διὰ 5 — 3β.

Τοῦ διεις τοῦ Μονοπωλίου πωλεῖ ταὶ περὶ Τούρκων εἰς τοὺς Χριστιανοὺς πρὸς λεκτά 30 (τὴν δεκαν). Στρατιῶται τούρκοι ἐκ διαφόρων μερῶν μὲ διαφέρους γλώσσας καὶ μὲ διάφορα ἐκεγγέλματα ἀμέσως ἐστησαν σιδηρουργεία καὶ κάθουν μεχαρίσ πρὸς κεπήν τοῦ καπνοῦ καὶ ἀλλα εἰδὴ πρὸς χρήσιν των.

Παρετήρητα μεγίστην φραντικότητα καταστρέφοντες; πάν εἶδος καλλιπομέος καθὼς καὶ τὰς Βιβλιοθήκας. Γράφουσιν (ἀλληλογραφίας ἐπὶ Ἑλληνικοῦ χαρτοσήμου ἀξίας δραχμῶν 2 (ώς) ἀπλούσιν χάρτην. «Η πόλης ἔρημος ἀπὸ πολίτης, γωνίατι ταβάνια οἰκιῶν, πάντα φύρδην μέγερη μέχρι τοῦ τελευταίου εἶδους: ἀξίας ἑνὸς λεπτοῦ. Η τροφὴ των ἀθλητῶν ποταγή μεγίστη καὶ θρησκευτικός. Στρατός ἀπὸ 22 ἑτῶν μέχρις 70· καὶ πεντὶ ποὺ γέροντας ἀνά των 80, λιτάνες δὲ ἀκολουθούν τὸν στρατόν, πιώσεις δὲ καὶ τὸ μέγα θέλος· ἀλλού ποταγή. Εργάζονται ἀγγαρίς καὶ φρεάτεινους.

19 — 20 Μαΐου (1897).— Εκ διαφόρων μερῶν καὶ ἀλλοι στρατοὶ τουρκικοὶ ἡλιθεν ἐνιαδῆνα συντριμένος. Μετεξέν αὐγῶν στρατιῶται διαφόρων εἰδῶν· ἀλλοι Ρωσούσιοι, ἀλλοι Βουλγαρίουσιν, καὶ ὄμιλοθειν διαφόρους γλώσσας· ώς πρὸς τὸ ἐνδιμικό τουρκικό, φετοφοροῦντας καὶ τζαρούχια φέροντας (εἰς τοὺς πόδας). Αξιωματικοὶ ἀνευ ἐπιστημότυπος, τρώγουσιν δὲ τι εὔρωσιν καὶ δὲ τι οὐ δικαιοῦν, χωρὶς νὰ γίνηται διάκρισις, πειθαρχοῦντες οἱ μικρότεροι πρὸς τοὺς μεγαλειτέρους. Μένουσι νῆσται ἐκ δύο ἡμέρας ἀπὸ ἀρτον χωρὶς νὰ γίνηται στάσις κατὰ ἀνωτέρων. Ήτη-

μετε λατρεύουσαι τὸν Ἀλλάχ καὶ τὸν Λατεῖκού, τὸν δὲ Ρωμαϊὸν γ' χία σύριται τέλεστρέουσι τοῦ. (Εἰς) πᾶν φιλόκατον οὐδετεκοτε καὶ δέρισται κατὰ χριστιανούς, ἐπιθυμηται εἰς τὰ φροντία καὶ διὰ τῆς βίας ἀν ημπορέστουν στενευματοπόται καὶ ἀρπαγες δοντες εἰς τὴν κάνεις.

(ἔκολουθο)

ΑΝΑΡΕΑΣ Ο ΣΥΓΓΡΟΣ, ὁ πιστός, μετριας τοῦ Θεοῦ προτελεθεὶς ἦν¹ αὐτοῖς, μηδὲν πρὸς αὐτοὺς τὰς συνάρτητας λόγους τῆς διανοίας του, μεταβάσις δὲ εἰπε, ἡ Κύρος, εἰπε τάλαντά μου δέκακες· ἔτι, ἀλλα τὴν τάλαντο ἀκέρδητα εἴναι² αὐτοῖς· ἔξηρτο τὸ Κύρος αὐτοῖς. Εἰδοῦλος ἀγαθοῦ μητέτερος, ἐπὶ δέλγα δὲ πιστός ἐπι πολλὰς εἰς καταστήσας· μετέθεις εἰς τὴν χεράν τοῦ Καρία οὐνος (Ματ. 9. ΚΕ. 20) ὁ Σεγύης, εἰπούσαν εἰς τὸν χεράν τοῦ Κυρίου μητέτερον, Κύρος, εἰπέδειν εἰπει τὰς αὐτές οὖν, εἰ καὶ στογματα φέρων πεπράτων, εἰπετερησον, τὸ οὖν πλάσμα μητέτερον, καὶ καθηδρίσον τῇ εἰσπλαγχνήτῃ καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα περίτελουν, περιδίσουν πάλιν πεινάν πολίτην μετο. Ο Συγγρός πράγματις ήτο οἰκονόμος, μηδὲ δὲ Απόστολος, οὗτος Προράπτης, ἢ διδόσκαλος, οὗτος διαρκηνός, ἀλλαγμάτος καὶ διὰ τοῦτο ἀλογόνος τὰ δοκιμαστέρα περὶ Θεοῦ καλῶς καὶ ὠρθόντα μηδὲ διανομένος θεοῖς, ἀλλὰ τὸ καλῶν ποιεῖ τοῦ δοκιμοῦ πίειται πάντοις; Ἐλληνος καὶ μὴ Ἐλληνομνητεν· διαφένει λέγω, τὸν ἄφοροτον θεόν δικαίων πειλατεριών μέρος τι καὶ νόμον δεῖτηρ 8,000 λίρας πρὸς ἀντετύπων· τοῦτο εἶναι τὸν συγγραμμάτων τῶν προγότων ἡμῶν πειλατεριών. "Ἄπαντες οἱ Βαλλινες ἔχουν ποιεῖσθαι τὸν ἔργων τῶν πατέρων τὴν ἀναπατεῖσθαι καὶ λυρίας ὁ Μί-

γνης (Μιση) δὲν ἔντεύουν τὴν Πατρολογίαν ἐν τῷ περιλαμβανούσι ἀπαντεῖς, οἱ συγγραφεῖς ἀπό τοῦ Λ'.—ΙΕ'. Μ. Χ. αἰνίνοις 161 τόμοις, ἡμεῖς εἰς ἀπόγονοι καὶ τῶν θεοτεκτόνων σήμερον ἐν τῷ σχότει. Ἐν τῷ πατρολογίᾳ ταύτη δέν, σύρισκοτει μάνιον ποιούμενοι γνώσεις; ἀλλὰ καὶ δὲλτον ἡ Βασιλινὴ Πατρολογία, εὑρίσκονται η Φιλολογία, η Φυτολογία, η Ἀγρονομία, η Γεωγραφία, η Ιστορία, η Νομική· ἃ ἀλλα χρήσιμος εἴποτες γνώσεις.

Πολλάκις πολλοὶ τῶν ἐμογενῶν, ἀλλαγμάτων πολλὰ εἰ; Ἐγγα φιλανθρωπικά, ἐκτιτανονοματικά, γερροσοτει, βαρετοκατικά, δραφανοκατικά, συριετει, Βιβλιοθεκάς; καὶ ἀλλα πρὸς μετατίτλων διαίτης τῶν συγγραμμάτων τῶν Πατέρων ἡμῶν οὐδὲν ισχαν, μόνον ὁ κύριος Μαρκολός ἀρρεκεῖ τοῦ μεταφρασθεῖσον τὰ καλά διόρθωτο σεργάριματα ἐκ τῶν ξένων γλωσσῶν· μετατιθεμένοις; τὰν ἀλληλικήν γλωσσαν τὸ δικαιούμενον εὑρίσκεται· ἐν ἐπεργίᾳ παλινκαὶ μάργου τοῦτο, ἀλλὰ ἀνατοπούντο, ἀπτό; τὰν ἐλεψίδες στερεοτύπων, καὶ τὰ ἔργα τῶν Πατέρων ἡμῶν, τὸ έργον δὲ τὰ μάρτυρες, διότι ἀν δὲ μελετήσαμεν τὰ συγγράμματα τῶν πατέρων ἡμῶν δὲν διαδεδούχον νὰ εἰσάγομεν τὰ μίλλοτα· ἐδοξά νὰ μελετήσουμεν πρόπει νὰ τὰ διηγεῖν, καὶ διὰ τὰ τὰ διηγεῖν πρόπει ν' ἀνατοπούθητο διά της Βασιλείας θεοφύλακτος τῶν πλοετῶν. Απάκτα τὰ εὑρωπαϊκά έθνη έργοι τὰ συγγράμματα τῶν Πατέρων ἡμῶν ἔγαστης καὶ διὰ τοῦτο πηδῶσι πρὸς τὸν πρόσδοπον γεγκντείσοις βάθυστον· οἵδες οἱ διάποτες τὰ τὰς ίσκεληπτίκες καὶ τὰς πολιτείας πρόπει νὰ ξυστοῦνται τοῦτο ὅπ' δικιν, ίνα μη περιφέρειασθαι ὑπό τῶν ἀλλων δύναμιν τῶν μη Βαλλίνων.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

(Συνέχεια προηγούμενος φύλλου)
Διατί εἰς αυτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς Ιερᾶς Λειτουργίας λέγεται Ιεράτης, εΒιβλογράμμη ή βιβλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υιοῦ, καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος;

"Ἐκεῖδή ὁ Θεός διέτρητον ἔχων μεγαλωτούντη, δύναμιν, δέξιαν, καὶ ε-